

SMEDERIJ

Brouwen, eten, drinken
vergaderen & meer

In maart 2015 kwam het oude smidse-atelier in Winksele te koop. Het is één van de weinige handelspanden in het dorp, heeft een rijke geschiedenis én de tuin grenst aan die van Tweeperenboom. Enkele dapperen kochten het pand met een overbruggingskrediet: we hadden twee jaar tijd om een business plan uit te werken.

Tweeperenboom ging op zoek naar partners en vond die in Jana Stessel en Dimitri Staelens. Ondertussen is er een business plan en zijn we het pand aan het verbouwen. In januari 2020 openen we er de deuren met een lokale eetbar, een ambachtelijke brouwerij, pop-up ruimtes en extra vergaderzalen.

Annemie Colruyt was er van in het begin bij. Ze gaat in gesprek met Jana (eetbar), Dimitri (brouwerij) en Nele (Tweeperenboom) over wat hen bindt.

Nele: Het project is ontstaan vanuit de labo-poot van Tweeperenboom. Al gauw werd duidelijk dat we een apart vehikel nodig hadden met een eigen missie en dynamiek. Met z'n drieën hebben we dan De Smederij cvba opgericht.

Annemie: Wat is de missie van deze coöperatie?

Jana: De Smederij wil ontmoeting faciliteren, dorpsdynamiek versterken, ambachten in de kijker zetten en creativiteit stimuleren. Specifiek in de eetbar werk ik met lokale producten en volledig lactosevrij.

Annemie: Jullie zijn drie ondernemers die samenwerken. Waarom niet alles in één bedrijf steken?

Dimitri: Een groot bedrijf met één eigenaar probeert met een boel medewerkers iets te bereiken. Dat lukt niet altijd. Hier zijn we allemaal samen eigenaar. Dat maakt dat iedereen zich meer verantwoordelijk voelt.

Nele: De kracht van de samenwerking zit in de vele synergiën die we kunnen realiseren: een deel van de zaal van de eetbar kan ook dienen als toegankelijke vergaderzaal voor mindervaliden, Dimitri levert zijn bier rechtstreeks aan de eetbar en samen kunnen ze aan foodpairing doen. Dimitri heeft zelfs beloofd om voor Tweeperenboom perenbier te maken! (lacht)

Annemie: Hoeveel verschil kan zo'n samenwerking aan? Of hoeveel verschil heeft het net nodig?

Dimitri: In het beste geval zijn de verschillen best groot, dat geeft het meest krachtige geheel. Dit team is zeer complementair op vlak van competenties, levensfasen, achtergronden en karakters. Als we verschillende doelgroepen willen aanspreken, is die interne diversiteit een troef.

Annemie: Over synergieën gesproken... Hoe denken jullie elk te kunnen bijdragen aan de doorbraaktrajecten van Tweeperenboom?

Jana: Doorbraaktrajecten zijn heel intens, daarom zijn de rustpauzes enorm belangrijk. Ruimte om even afstand te nemen, je gedachten te ordenen en informeel na te praten. Daarvoor kunnen gasten perfect terecht in de Eetbar! Een lekkere koffie, een stuk taart, een gezonde maaltijd en een rustige plek om te ontspannen. Heerlijk toch?

Dimitri: We tonen ook maakprocessen en ambachten. Dat kan mensen inspireren om zelf aan de slag te durven gaan.

Nele: De Smederij zelf is een inspirerende case voor veel van onze trajecten en opleidingen. Mensen worden er enthousiast van. Het is een levend voorbeeld van hoe je concrete stappen zet in complexe, onzekere situaties en hoe samenwerking een hefboom is in zo'n situaties.

Annemie: In hoeverre heeft dit project al voor eigen doorbraken gezorgd?

Jana: Voor mij is het feit dat ik in dit project gestapt ben al een doorbraak geweest. Ik kom uit een hele andere achtergrond en heb beslist om een grote carrièreswitch te maken. Ik wilde iets voor mezelf doen. Aanvankelijk dacht ik dat dat betekende dat ik dat ook zelf moest doen. Naargelang mijn proces vorderde binnen dit project heb ik de waarde van samenwerking leren kennen.

Dimitri: Sinds ik in deze coöperatie zit, kijk ik anders naar samenwerking. Hoe bouw je draagvlak? Hoe werk je impactgericht? De zakelijke schaalvoordelen gaan pas voelbaar zijn als we bezig zijn. Maar de basis, de betekenis ervan is nu al duidelijk.

Annemie: Wat zou je anders doen als je mocht herbeginnen?

Dimitri: Voortschrijdend inzicht is inherent aan dit soort projecten. Hadden we geweten dat de burens ook hun huis gingen verkopen, hadden we de verbouwing anders getekend. Hadden we geweten dat het bos besmet was en gerooid moest worden, hadden we niet eerst drie vrijwilligersdagen georganiseerd om het op te kuisen. Maar eigenlijk, als ik er over nadenk: niets! We hebben het juiste proces gevolgd.

Nele: Inderdaad, een proces dat dat voortschrijdend inzicht net opzoekt en dat bijsturing toelaat.

Annemie: Als je mag dromen: waar spreken we af binnen een jaar? En wat vertellen we dan tegen mekaar?

Jana: We spreken af in de eetbar van De Smederij aan een goed tafeltje met uitzicht op de zonsondergang in onze mooie tuin, vergezeld van een lekkere Adept en een portie pens met perenchutney. We hoeven het niet eens uit te spreken, maar kunnen het niet laten, een gelukzalige: "hier zitten we dan". We beseffen vol trots dat het ons gelukt is. We zijn geopend!

Nele en Dimitri: Afgesproken! (lachen)

SMEDERIJ

Dimitri, Jana, Nele en Annemie bereiden de opening van De Smederij voor.

